

Dosarul nr. 2ra-1069/21

Prima instanță - (Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani) jud: S. Grosu

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud: S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

7 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nadejda Prisacari,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Veronica
Jumiga împotriva Nadejdei Prisacari, intervenient accesoriu Ludmila Chiroșca, cu
privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 16 martie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 17 februarie 2020, Veronica Jumiga a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Nadejdei Prisacari, solicitând încasarea sumei de 7 000 lei și
compensarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat și cheltuieli de
asistență juridică în sumă totală de 1 157,50 de lei.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că la 20 noiembrie 2017 de către Nadejda
Prisacari a fost scrisă și semnată recipisa, prin care aceasta a confirmat că vinde
Veronicăi Jumiga casa părintească, amplasată în s. Sturzeni, r-nul Rîșcani,
moștenită de la părinții Andrei Cristian și Ana Cristian, pentru prețul de 7 000 lei.

Ca urmare, Nadejda Prisacari a expediat Ludmillei Chiroșca (surorii sale) o
scrisoare prin care a solicitat ca în termen de 30 zile calendaristice de la data
primirii scrisorii, să elibereze casa părinților Andrei Cristian și Ana Cristian din s.
Sturzeni, r-nul Rîșcani.

În cele din urmă, Ludmila Chiroșca fosta locuitoare a casei din s. Sturzeni, r-
nul Rîșcani, a eliberat casa.

Reclamanta a menționat că la 3 octombrie 2018 a expediat o cerere prealabilă,
prin care a solicitat de la Nadejda Prisacari restituirea sumei de 7 000 lei, în termen
de 7 zile calendaristice de la data confirmării primirii scrisorii, în caz contrar se va
adresa în instanța de judecată.

Respectiv, din conținutul recipisei notate mai sus rezultă că Nadejda Prisacari
îi datorează suma de 7 000 lei.

A susținut reclamanta că, în urma mai multor adresări către Nadejda Prisacari
în vederea restituirii sumei de 7 000 lei, aceasta a ignorat solicitările sale.

La fel, a menționat că pentru a ajunge la un numitor comun, s-a adresat la Organizația de Mediere „Odobescu & Partenerii”, mediator Odobescu Ghenadie. Dat fiind faptul că procesul de mediere a eșuat fapt confirmat prin procesul verbal de încetare a procedurii de mediere, potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) din Legea cu privire la mediere nr. 137 din 3 iulie 2015, a solicitat reducerea taxei de stat cu 25%.

Referitor cheltuielile de judecată suportate de către reclamanta, s-a indicat că acestea urmează a compensate integral din contul pârâtei în felul următor: 157,51 achitată de către Veronica Jumiga ca taxă de stat la depunerea cererii de chemare în judecată și suma de 1 000 lei achitată avocatului conform bonului de plată seria DAA nr. 13758772 din 12 februarie 2020.

Prin încheierea protocolară din 14 septembrie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, în calitate de intervenient accesoriu în proces s-a atras Ludmila Chiroșca.

Prin hotărârea din 28 octombrie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, acțiunea fost admisă integral.

S-a încasat de la Nadejda Prisăcaru în beneficiul Veronicăi Jumiga suma de 7 000 lei.

S-a încasat de la Nadejda Prisăcaru în beneficiul Veronicăi Jumiga cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 157,50 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 000 lei.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a conchis că, pârâta Nadejda Prisacaru a realizat o îmbogățire fără justă cauză din contul reclamantei, reținând suma de 7 000 de lei achitată cu titlu de preț al casei de locuit, fără a-și executa obligațiile corelative referitoare la transmiterea bunului imobil și drepturilor asupra acestuia în modul prevăzut de legislația civilă.

În acest sens, instanța a constatat că, între reclamantă și pârâtă a avu loc o înțelegere referitoare la procurarea unei case de locuit, fapt confirmat prin recipisa din 20 noiembrie 2020, care confirmă că Nadejda Prisacaru a primit prețul bunului imobil de 7 000 lei. În imobilul dat a locuit sora reclamantei, Liudmila Chiroșca. Însă, intențiile contractuale ale părților în litigiu nu au fost duse până la bun sfârșit, or între Veronica Jumiga și Nadejda Prisacaru nu a fost încheiat un contract de vânzare cumpărare a imobilului cu respectarea formei prevăzute de Codul civil referitoare la înstrăinarea bunurilor imobile.

La 10 noiembrie 2020, Prisacari Nadejda a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei și emitere unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 16 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Nadejda Prisacari și s-a menținut hotărârea din 28 octombrie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani.

În motivarea soluției, Colegiul instanței de apel a conchis că deoarece, urmare a înțelegerii prealabile prin semnarea recipisei și transmiterii prețului pentru bunul imobil, între reclamantă și pârâtă nu a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil, iar Nadejda Prisacari nu a restituit suma de 7 000 lei achitată de Veronica Jumiga cu titlu de preț al bunului imobil, prima instanță just a încasat de la Nadejda Prisacari în beneficiul lui Veronica Jumiga suma de 7 000 lei, or, în acest mod Nadejda Prisacari a realizat o îmbogățire nejustificată.

Referitor la argumentul apelantei că, instanța de fond urma să scoată acțiunea înaintată de pe rol, Colegiul instanței de apel a reținut că la materialele cauzei este anexat procesul-verbal privind încetarea procedurii de mediere a conflictului din 13 decembrie 2019, în baza art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la mediere (f.d.12), iar conform art. 39 alin. (2) din Legea cu privire la mediere, în cazul în care, până la depunerea cererii de chemare în judecată, părțile au participat la procesul de mediere, dar procesul de mediere a încetat fără încheierea tranzacției, atunci, la depunerea cererii de chemare în judecată, taxa de stat se reduce cu 25%.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a reținut faptul că reclamanta Veronica Jumiga la înaintarea acțiunii urma să achite taxa de stat în sumă de 157,50 lei, încheierea protocolară a instanței de fond de respingere a cererii de scoatere a acțiunii de pe rol fiind întemeiată.

La 24 mai 2021, prin intermediul poștei (f.d.133), Nadejda Prisacari a declarat recurs împotriva deciziei din 16 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând să fie casată hotărârea primei instanțe și dispusă scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului, Nadejda Prisacari a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată deoarece instanța de apel a aplicat eronat dispozițiile Legii cu privire la mediere nr. 137 din 3 iulie 2015 și ale art. 267 lit. k¹) din Codul procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 16 aprilie 2021, fiind recepționată de către recurentă la 21 aprilie 2021 (f.d. 121).

Astfel, Colegiul consideră că recursul depus la 24 mai 2021 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată intimatului la 7 iunie 2021.

Prin referința depusă la 28 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, intimata Veronica Jumiga a solicitat respingerea recursului ca fiind semnat de către o persoană necunoscută.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Nadejda Prisacari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Nadejda Prisacari.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari